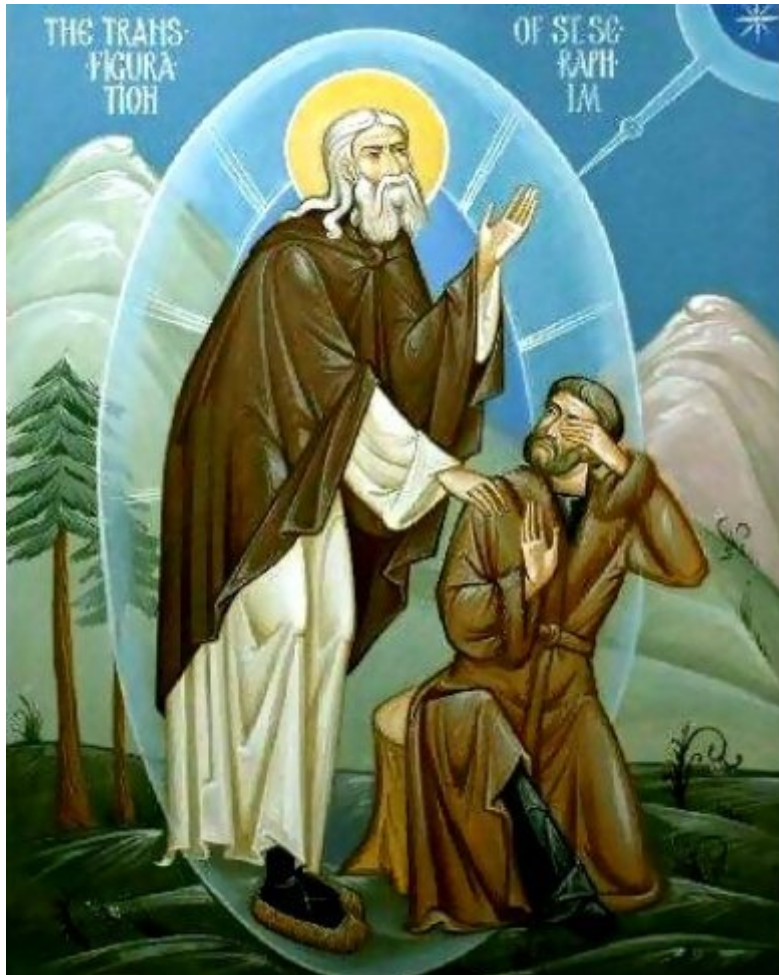

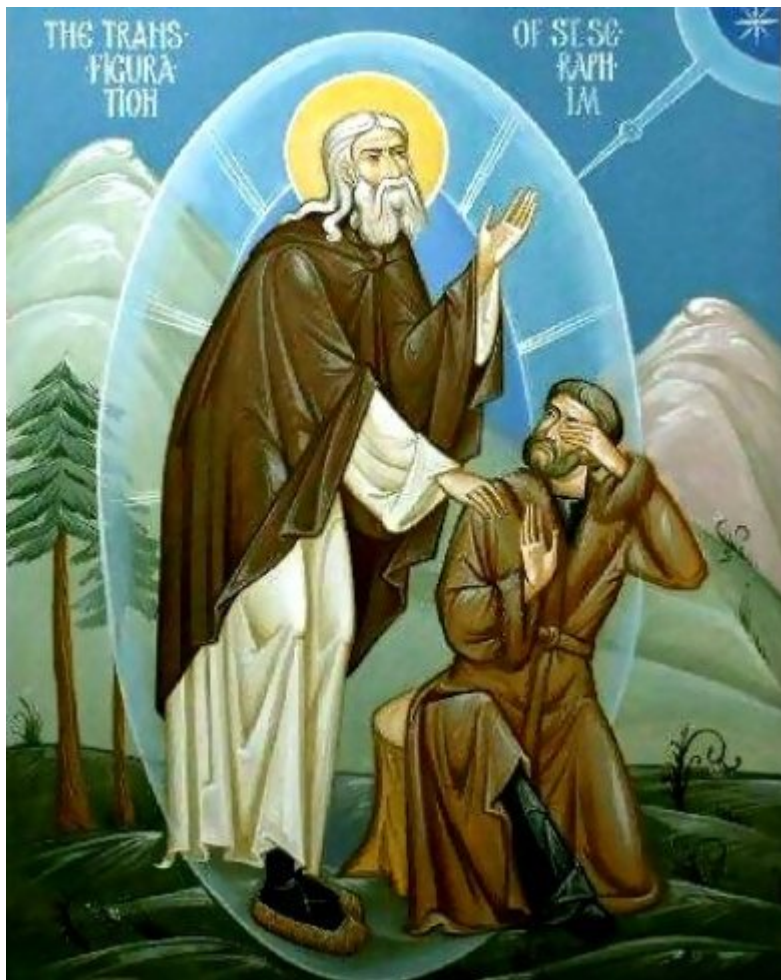
Ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος (Μοτοβίλωφ Νικόλαος)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ἅγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#)

Ἡ συνομιλία τοῦ Ἁγίου Σεραφεῖμ τοῦ Σάρωφ μετὸν Μοτοβίλωφ

(Ὁ κτηματίας Νικόλαος Μοτοβίλωφ, πού τό 1831 θεραπεύθηκε θαυματουργικά ἀπό σοβαρή ἀσθένεια μέ τήν προσευχή τοῦ ὁσίου Σεραφεῖμ, ἀπέκτησε τήν εὐνοιά του καί ἀξιώθηκε νά συζητήσῃ πολύ μαζί του γύρω ἀπό τό Ἅγιον Πνεῦμα. Τή συζήτησί του αὐτή κατέγραψε σέ σημειώσεις, οἱ ὁποῖες παρέμειναν στή μονή Ντιβέγιεβο περισσότερο ἀπό ἑξήντα χρόνια. Τό 1902 τίς παρέλαβε ὁ Σ.Α. Νεῖλος ἀπό τή γερόντισσα Ἑλένα Νικαλάεβνα, χήρα τοῦ Μοτοβίλωφ, καί μέ τήν ἄδεια τῆς ἡγουμένης Μαρίας τίς ἔφερε στό φῶς τῆς δημοσιότητος τό 1903 στά «Μοσχοβίτικα χρονικά» τοῦ Ἰουλίου μέ τόν τίτλο: «Τό Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ ἀναπαυόταν φανερά στόν πατέρα Σεραφεῖμ τοῦ Σάρωφ, στή συζήτησί του γιά τόν σκοπό τῆς χριστιανικῆς ζωῆς».

Ἀργότερα οἱ σημειώσεις αὐτές ἀναδημοσιεύθηκαν ἀπὸ τὸν Λ. Ντενίσωφ στὸ βιβλίο του «Ὁ βίος τοῦ ὁσίου Σεραφεῖμ τοῦ Σάρωφ» καὶ ἀπὸ τὸν πατέρα Π. Φλορένσκυ στὸ ἔργο του «Στυλὸς καὶ ἐδραῖωμα τῆς ἀληθείας».)

Ὁ σκοπὸς τῆς ζωῆς μας

«Ἦταν Πέμπτη. Ἡ μέρα ἦταν σκοτεινὴ. Τὸ χιόνι, περίπου 25 πόντοι, σκέπαζε τὴ γῆ καὶ ἀπὸ τὸν οὐρανὸ ἐξακολουθοῦσαν νὰ πέφτουν πυκνὲς νιφάδες χιονιοῦ, ὅταν ὁ στάρετς (γέροντας) Σεραφεῖμ ἄρχισε νὰ συνομιλεῖ μαζί μου. Μὲ ἔβαλε νὰ καθήσω σ' ἓνα κορμὸ δένδρου ποὺ μόλις εἶχε κόψει, καὶ ὁ ἴδιος κάθησε ἀπέναντί μου. Βρισκόμασταν στὸ δάσος πλάι στὸ ἔρημητήρι τοῦ στὸ βουνὸ ποὺ κατεβαίνει μέχρι τὶς ὄχθες τοῦ ποταμοῦ Σάρωφκα.

— Ὁ Κύριος μοῦ ἀπεκάλυψε, εἶπε ὁ μεγάλος στάρετς, ὅτι ἀπὸ τὰ παιδικὰ σου χρόνια ζητᾷς μὲ φλογερὸ πόθο νὰ μάθεις ποιὸς εἶναι ὁ σκοπὸς τῆς χριστιανικῆς ζωῆς καὶ ὅτι πολλὲς φορές ρώτησες γι' αὐτὸ διάφορους πνευματικοὺς ἀνθρώπους.

— Πραγματικά, απάντησα, από τὰ δώδεκα χρόνια μου μὲ ἀπασχολοῦσε ἐπίμονα αὐτὴ ἡ σκέψη καὶ ἀπευθύνθηκα σὲ πολλὰ πνευματικὰ πρόσωπα, ἀλλὰ οἱ ἀπαντήσεις δὲν μὲ ἱκανοποιοῦσαν.

— Ναὶ συνέχισε ὁ στάρετς, γιατί κανεὶς δὲν σοῦ ἔδωσε ὀριστικὴ ἀπάντηση. Σοῦ ἔλεγαν: «Πήγαινε στὴν Ἐκκλησία, προσευχήσου στὸ Θεό, ἐφάρμοσε τὶς ἐντολές Του, κἄνε τὸ καλό. Αὐτὸς εἶναι ὁ σκοπὸς τῆς Χριστιανικῆς ζωῆς». Μερικοί, μάλιστα δυσανασχετοῦσαν μαζί σου γιατί ἔδειχνες μία περιέργεια ποὺ δὲν θὰ ἄρесе στὸ Θεό (!). «Μὴ ζητᾷς πράγματα ποὺ εἶναι πάνω ἀπὸ τὶς δυνάμεις σου», σοῦ ἔλεγαν. Αὐτὲς οἱ ἀπαντήσεις ὅμως δὲν μποροῦσαν νὰ σὲ ἱκανοποιήσουν. Ἐγώ, ὁ φτωχὸς Σεραφεῖμ, θὰ σοῦ ἐξηγήσω τώρα ποῖος εἶναι πραγματικὰ αὐτὸς ὁ σκοπός. Ἡ προσευχή, ἡ νηστεία, ἡ ἀγρυπνία, ἡ ἄσκηση καὶ ὅποιο χριστιανικὸ ἔργο, ὅσο καλὸ καὶ ἂν εἶναι αὐτὸ καθαυτό, δὲν μπορεῖ νὰ γίνεῖ σκοπὸς τῆς Χριστιανικῆς ζωῆς, μολονότι εἶναι ἀπαραίτητο γιὰ τὴν πραγματοποίηση τοῦ σκοποῦ. Δὲν μπορεῖ, λοιπόν, τὸ μέσο νὰ γίνεῖ σκοπός. Πραγματικὸς σκοπὸς τῆς Χριστιανικῆς ζωῆς εἶναι ἡ ἀπόκτηση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

— Πρέπει νὰ γνωρίζεις, συνέχισε ὁ στάρετς, ὅτι ὁποιοδήποτε χριστιανικὸ ἔργο, μόνον ὅταν γίνεται ἀπὸ ἀγάπη πρὸς τὸ Χριστό, φέρνει τοὺς καρποὺς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἡ προσευχή, ἡ νηστεία, ἡ ἀγρυπνία, ἡ ἐλεημοσύνη καὶ ὅλα τὰ ἄλλα καλὰ ἔργα, ποὺ γίνονται χάριν τοῦ Χριστοῦ, εἶναι ἀπλὰ καὶ μόνο μέσα γιὰ τὴν ἀπόκτηση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

— Πῶς μπορεῖ κανεὶς νὰ ἀποκτήσῃ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα; ρώτησα τὸ στάρετς. Δὲν μπορῶ νὰ τὸ καταλάβω καλὰ αὐτό.

— Ἡ ἀπόκτηση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μοιάζει λίγο μὲ τὸ ἐμπόριο. Ἀποκτῶ, σημαίνει μαζεύω, συγκεντρώνω, ἀπάντησε ὁ στάρετς. Ἐσὺ γνωρίζεις σίγουρα τί σημαίνει ἀποκτῶ χρήματα. Ἀκριβῶς αὐτὸ ἰσχύει καὶ γιὰ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα. Σκέψου, λοιπόν, τὴ σημασία τῆς λέξης «ἀποκτῶ» μὲ τὴν κοσμικὴ, τὴ γήινη ἔννοια. Οἱ ἄνθρωποι σκοπεύουν στὴν ἀπόκτηση χρημάτων, τιμῶν, διακρίσεων καὶ ἄλλων ἀνταμοιβῶν γιὰ τὶς προσφερόμενες ὑπηρεσίες τους. Τὸ Ἅγιο Πνεῦμα εἶναι ἓνα «κεφάλαιο» γιὰ τὴν ἀπόκτηση τοῦ ὁποῖου ἀγωνίζεται ὁ ἄνθρωπος. Εἶναι ὅμως ἓνα «κεφάλαιο» αἰώνιο, μοναδικό, ἀστείρευτο καὶ εὐλογημένο. Ἀποκτᾶται μὲ τοὺς ἴδιους περίπου τρόπους, ὅπως τὸ χρηματικὸ κεφάλαιο ἢ τὰ διάφορα ἀξιώματα. Γίνα ἐμπορεύματα εἶναι τὰ καλὰ ἔργα ποὺ γίνονται ἀπὸ ἀγάπη στὸ Χριστό καὶ φέρνουν τὴ χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, χωρὶς τὸ ὁποῖο δὲν ὑπάρχει σωτηρία. Κάθε καλὸ ἔργο ποὺ γίνεται στὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ φέρνει τὴ χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Περισσότερο όμως απ' όλα μάς τὴ φέρνει ἡ προσευχή, γιατί εἶναι πάντα στὰ χέρια μας σὰν ἓνα εὐχρηστο ὄπλο. Εἶναι προσιτὴ στὸν πλούσιο, στὸ φτωχό, στὸ σοφό, στὸν ἀπλοϊκό, στὸ δυνατό, στὸν ἀδύνατο, στὸ γερό, στὸν ἀσθενῆ, στὸ δίκαιο καὶ στὸν ἀμαρτωλό. Εἶναι μεγάλη ἡ δύναμη τῆς προσευχῆς. Περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλο μέσο, εἶναι ἱκανὴ νὰ μάς φέρει τὸ Ἅγιο Πνεῦμα. Καὶ βρίσκεται πάντα στὴ διάθεση τοῦ καθενός, θὰ εἴμαστε μακάριοι, ἂν μάς βρεῖ ὁ Κύριος ἄγρυπνους, ἐν προσευχῇ, μέσα στὴν πληρότητα τῶν δώρων τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

— Γέροντα, τοῦ εἶπα, μιᾶς συνεχῶς γιὰ τὴν ἀπόκτηση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ὡς σκοπὸ τῆς Χριστιανικῆς ζωῆς. Ἀλλὰ πῶς καὶ ποῦ μπορῶ νὰ τὸ δῶ; Τὰ καλὰ ἔργα εἶναι ὁρατά. Ἄραγε τὸ Ἅγιο Πνεῦμα μπορεῖ νὰ γίνει ὁρατό; Πῶς μπορῶ νὰ ξέρω ἂν εἶναι ἢ δὲν εἶναι μαζί μου;

— Στὶς μέρες μας, ἀποκρίθηκε ὁ στάρετς, ὑπάρχει γενικὴ ψυχρότητα γιὰ τὴν ἁγία πίστη τοῦ Χριστοῦ καὶ ἀδιαφορία γιὰ τὴ θεία Πρόνοια ποὺ ἐνεργεῖ τὰ πάντα γιὰ νὰ μάς φέρει κοντὰ Του. Ἡ ψυχρότητα καὶ ἡ ἀδιαφορία διέκοψαν τὴν κοινωνία τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὸ Θεὸ καὶ μάς ἀπομάκρυναν σχεδὸν ἐντελῶς ἀπὸ τὴν ἀληθινὴ χριστιανικὴ ζωή. Στὴν Ἁγία Γραφή, Παλαιὰ καὶ Καινὴ Διαθήκη, συχνὰ ἀναφέρεται ἡ ἐμφάνιση τοῦ Θεοῦ στοὺς ἀνθρώπους. Μερικοὶ λένε: «Τὰ χωρία αὐτὰ εἶναι ἀκατανόητα. Πῶς μποροῦν οἱ ἄνθρωποι μὲ τὰ ἴδια τους τὰ μάτια νὰ δοῦν τὸ Θεό»; Τίποτε ὅμως ἀκατανόητο δὲν ὑπάρχει ἐδῶ. Ἡ δυσκολία προέρχεται ἀπὸ τὴ δική μας ἀπομάκρυνση ἀπὸ τὸ Θεό. Γίναμε ἀδιάφοροι γιὰ τὴ σωτηρία μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἐρμηνεύουμε λανθασμένα πολλὰ χωρία τῆς Ἁγίας Γραφῆς. Μὲ τὴν πρόφασιν τῆς ἐπιστημονικῆς γνώσης μπήκαμε σὲ τέτοιο σκοτάδι ἄγνοιας ὥστε μάς φαίνονται ἀκατανόητα ὅσα γιὰ τοὺς παλιοὺς ἦταν προσιτὰ καὶ κατανοητά. Ἐκεῖνοι δὲν ἔβρισκαν καθόλου παράδοξον τὴν ἐμφάνιση τοῦ Θεοῦ ἀνάμεσά τους. Ἐβλεπαν τὴ χάριν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ὅχι στὸν ὕπνο τους ἢ σὲ φανταστικὲς ἐκστάσεις, ἀλλὰ καθαρὰ καὶ ἀληθινά.

Ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, φιλόθεε, δίνεται σὲ ὅλους μας κατὰ τὸ Ἅγιο Βάπτισμα. Στὸ μυστήριον τοῦ Ἁγίου Χρίσματος ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μάς σφραγίζει μυστηριακὰ μὲ τὴ χρῆσιν τῶν βασικῶν ὀργάνων τοῦ σώματός μας, ὅπως ὀρίζει ἡ Ἐκκλησία, ὁ αἰώνιος φύλακας αὐτῆς τῆς χάριτος. Κατὰ τὴ χρῆσιν λέμε: «Σφραγὶς δωρεᾶς Πνεύματος Ἁγίου». Ἐμεῖς οἱ φτωχοὶ ἄνθρωποι συνήθως σφραγίζουμε τὰ θησαυροφυλάκια ποὺ περιέχουν κάποιο θησαυρό. Ἀλλὰ ποῖος θησαυρὸς μπορεῖ νὰ εἶναι μεγαλύτερος καὶ πολυτιμότερος ἀπὸ τὰ δῶρα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τὰ ὁποῖα μάς προσφέρονται κατὰ τὸ Ἅγιο Βάπτισμα; Ἡ χάρις αὐτὴ εἶναι τόσο μεγάλη, βαθιὰ καὶ ἀπαραίτητη, ποὺ ἀκόμα καὶ στὸν πλανημένο ἄνθρωπον δὲν τοῦ ἀφαιρεῖται μέχρι τὸ θάνατό του.

— Πώς είναι δυνατόν να ξέρω, ρώτησα τὸν Γέροντα, ἂν βρίσκομαι καὶ ἐγὼ στὴ χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος;

— Εἶναι πολὺ ἀπλό, μοῦ ἀπάντησε. Ὁ Κύριος λέει ὅτι ὅλα εἶναι ἀπλὰ γιὰ ἐκεῖνον ποὺ ἀποκτάει τὴ γνώση. Τὸ δυστύχημα γιὰ μᾶς εἶναι ὅτι δὲν ζητᾶμε αὐτὴ τὴ θεϊκὴ γνώση ἢ ὁποία δὲν κάνει θόρυβο, γιατί δὲν εἶναι «ἐκ τοῦ κόσμου τούτου». Οἱ Ἀπόστολοι εἶχαν αὐτὴ τὴ γνώση καὶ καταλάβαιναν ἂν εἶχαν μαζί τους τὸ Ἅγιο Πνεῦμα ἢ ὄχι. Ἔτσι ἐξηγεῖται καὶ τὸ «ἔδοξε τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι καὶ ἡμῖν» (Πράξ. 15:28). Βλέπεις, λοιπόν, ἀγαπητέ μου, ὅτι τὸ πρᾶγμα εἶναι ἀπλό;

— Παρ' ὅλα αὐτὰ δὲν καταλαβαίνω πῶς μπορῶ νὰ εἶμαι ἀπόλυτα βέβαιος ὅτι βρίσκομαι στὴ χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος; Πῶς μπορῶ νὰ διακρίνω τὴν πραγματικὴ Του παρουσία στὴ ζωὴ μου;

— Σοὺ εἶπα, φιλόθεε, ὅτι αὐτὸ εἶναι πολὺ ἀπλό καὶ σοῦ διηγήθηκα λεπτομερειακὰ πῶς μποροῦν οἱ ἄνθρωποι νὰ γεμίσουν μὲ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα καὶ πῶς μποροῦμε νὰ διακρίνουμε τὴν παρουσία του μέσα μας. Τί περισσότερο ζητᾷς;

— Θέλω νὰ τὰ καταλάβω αὐτὰ πολὺ καλά, ἀπάντησα.

Τότε ὁ στάρετς Σεραφεῖμ μὲ ἔπιασε δυνατὰ ἀπὸ τοὺς ὤμους καὶ μοῦ εἶπε:

— Τώρα βρισκόμαστε, παιδί μου, καὶ οἱ δύο μέσα στὸ Ἅγιο Πνεῦμα. Γιατί δὲν μὲ κοιτᾷς;

— Δὲν μπορῶ νὰ σὲ κοιτάξω, Γέροντα, γιατί ἀπὸ τὰ μάτια σου βγαίνουν λάμπεις. Τὸ πρόσωπό σου ἔγινε φωτεινότερο καὶ ἀπὸ τὸν ἥλιο καὶ τὰ μάτια μου κλείνουν ἀπὸ τὸν πόνο.

— Μὴ φοβᾶσαι, φιλόθεε. Τώρα καὶ ἐσὺ ἔχεις γίνει φωτεινὸς ὅπως ἐγώ. Ἔχεις καὶ ἐσὺ πληρωθεῖ ἀπὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, ἀλλιῶς δὲν θὰ μποροῦσες νὰ μὲ δεῖς ἔτσι ὅπως μὲ βλέπεις.

Καὶ σκύβοντας κοντά μου μοῦ εἶπε ψιθυριστά:

— Παρακαλοῦσα τὸν Κύριο μὲ ὅλη μου τὴν καρδιά νὰ σὲ ἀξιώσει νὰ δεῖς φανερὰ καὶ μὲ τὰ σωματικά σου μάτια τὴν παρουσία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Καὶ νά, ἀγαπητέ μου, ὁ Κύριος ἱκανοποίησε τὴν ταπεινὴ παράκληση τοῦ φτωχοῦ Σεραφεῖμ. Πῶς νὰ μὴν Τὸν εὐγνωμονοῦμε καὶ οἱ δύο γιὰ τὴν ἀνέκφραστη αὐτὴ δωρεά Του! Εὐχαρίστησε Τὸν, φιλόθεε, γιατί παρηγόρησε τὴν καρδιά σου μὲ τὴ θεία χάρη Του ὅπως ἡ φιλόστοργη μάνα θάλπει τὰ παιδιὰ της. Λοιπόν, παιδί μου, γιατί δὲν μὲ κοιτᾷς στὰ μάτια; Κοίταξέ με ἀπλὰ καὶ μὴ φοβᾶσαι. Ὁ Κύριος εἶναι μαζί μας.

Ἔστερα ἀπὸ τὰ λόγια αὐτὰ τὸν κοίταξα στὸ πρόσωπο. Συγκλονίστηκα

κυριολεκτικά. Μὲ πλημμύρισε δέος. Φαντασθεῖτε τὸν ἥλιο στὴν πιὸ δυνατὴ λάμψη τῆς μεσημβρινῆς ἀκτινοβολίας του καὶ στὸ κέντρο τοῦ ἡλίου νὰ κοιτάζετε τὸ πρόσωπο τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὸν ὁποῖο συνομιλεῖτε. Βλέπετε τὶς κινήσεις τῶν χειλιῶν του, τὴν ἔκφραση τῶν ματιῶν του, ἀκοῦτε τὴ φωνή του, αἰσθάνεστε τὰ χέρια του ἀπλωμένα γύρω ἀπὸ τοὺς ὤμους σας, ἀλλὰ δὲν βλέπετε οὔτε αὐτὸ τὸ χέρι, οὔτε τὸ σχῆμα του, οὔτε τὸν ἴδιο τὸν ἑαυτὸ σας. Δὲν βλέπετε παρὰ μόνο τὸ ἐκτυφλωτικὸ φῶς ποὺ ἀπλώνεται παντοῦ γύρω σας καὶ φωτίζει μὲ τὴ λάμψη του τὸ χιόνι ποὺ καλύπτει τὸ ξέφωτο καὶ τὶς χιονοστιβάδες ποὺ πέφτουν τριγύρω. Εἶναι ἀδύνατο νὰ φανταστεῖ κανεὶς αὐτὰ ποὺ ἔζησα ἐκεῖνες τὶς στιγμές!

— Τί αἰσθάνεσαι τώρα; μὲ ρώτησε ὁ στάρετς Σεραφεῖμ.

— **Ἐξαιρετικὰ καλά, εἶπα.**

— Δηλαδή, πές μου συγκεκριμένα, τί νιώθεις;

— **Νιώθω τέτοια γαλήνη καὶ εἰρήνη ποὺ δὲν μπορῶ νὰ τὴν ἐκφράσω μὲ λόγια!, ἀπάντησα.**

— Αὐτὴ φιλόθεε, εἶπε ὁ στάρετς, εἶναι ἡ εἰρήνη γιὰ τὴν ὁποία μίλησε ὁ Χριστὸς στοὺς μαθητές Του: «Εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν· οὐ καθὼς ὁ κόσμος δίδωσιν, ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν» (Ἰω. 14, 27). Σὺ αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους ποὺ ὁ κόσμος μισεῖ ἀλλὰ ὁ Θεὸς «φιλεῖ», δίνει ὁ Κύριος αὐτὴ τὴν εἰρήνην ποὺ τώρα ἐσὺ αἰσθάνεσαι. Τί ἄλλο νιώθεις;

— **Μιὰ ἀσυνήθιστη γλυκύτητα, ἀπάντησα.**

— Αὐτὴ εἶναι ἡ γλυκύτητα γιὰ τὴν ὁποία μιλάει ἡ Ἀγία Γραφή: «μεθυσθήσονται ἀπὸ ποιότητος οἴνου σου, καὶ τὸν χειμάρρουν τῆς τρυφῆς σου ποτιεῖς αὐτοὺς» (Ψαλμ. 35:9). Αὐτὴ ἀκριβῶς ἡ γλυκύτητα πλημμυρίζει τώρα τὶς καρδιές μας καὶ ξεχύνεται σ' ὀλόκληρη τὴν ὑπαρξή μας σὰν μία ἀνέκφραστη εὐφροσύνη. Ἀπὸ αὐτὴ τὴ γλυκύτητα οἱ καρδιές μας μοιάζει νὰ λιώνουν. Νιώθουμε καὶ οἱ δύο μας τόση εὐτυχία, ποὺ καμμιὰ γλῶσσα δὲν μπορεῖ νὰ ἐκφράσει. Τί ἄλλο αἰσθάνεσαι;

— **Μιὰ ἀνείπωτη χαρά.**

— Καὶ αὐτὴ ἡ χαρά, παιδί μου, εἶναι μηδαμινὴ ὅταν συγκριθεῖ μὲ κείνη τὴ χαρὰ γιὰ τὴν ὁποία ἔχει γραφεῖ: «ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδε καὶ οὐς οὐκ ἤκουσε καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβει, ἃ ἠτοίμασεν ὁ Θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν Αὐτὸν» (Α! Κορινθ. 2:9). Τώρα σὲ μᾶς δίνεται ἡ πρόγευση αὐτῆς τῆς χαρᾶς. Καὶ ἂν νιώθουμε τόση γλυκύτητα καὶ εὐφροσύνη τώρα, τί νὰ ποῦμε τότε γιὰ τὴ χαρὰ ἐκείνη ποὺ ἐτοιμάστηκε γι' αὐτοὺς ποὺ κοπιάζουν ἐδῶ στὴ γῆ; Καὶ σύ, παιδί μου, ἀρκετὰ

υπέφερες στὴ ζωὴ σου. Κοίταξε ὅμως μὲ ποιά χαρὰ τώρα σὲ παρηγορεῖ ὁ Κύριος! Τί ἄλλο αἰσθάνεσαι;

— **Μιὰ ἐξαιρετικὴ θερμότητα, ἀπάντησα.**

— Τί θερμότητα, παιδί μου; Βρισκόμαστε στὴν καρδιὰ τοῦ χειμῶνα καὶ καθόμαστε ἔξω στὸ δάσος, πατᾶμε στὸ χιόνι καὶ οἱ χιονονιφάδες συνεχίζουν νὰ πέφτουν πάνω μας καὶ μᾶς ἔχουν σχεδὸν σκεπάσει. Τί εἴδους θερμότητα μπορεῖ νὰ αἰσθάνεσαι;

— **Ὅπως ὅταν λούζομαι στὸ λουτρό μὲ ζεστὸ νερὸ καὶ μὲ περιτυλίγουν οἱ ἀτμοί.**

— Μήπως αἰσθάνεσαι καὶ τὴ μυρωδιὰ τοῦ λουτροῦ;

— **Ὅχι, ἀπάντησα. Στὴ γῆ δὲν ὑπάρχει παρόμοια εὐωδία. Κανένα ἄρωμα ἀπ' ὅσα ἔχω χρησιμοποιήσει δὲν δίνει τέτοια εὐωδία.**

— Ξέρω, ξέρω, εἶπε ἐκεῖνος. Ἔτσι εἶναι ἀκριβῶς ὅπως τὸ λές. Σὲ ρώτησα ἐπίτηδες γιὰ νὰ δῶ ἂν καὶ ἐσὺ αἰσθάνεσαι τὸ ἴδιο. Πραγματικά. Ἡ πιὸ εὐχάριστη εὐωδία πάνω στὴ γῆ δὲν μπορεῖ νὰ συγκριθεῖ μὲ αὐτὴ ποὺ νιώθουμε τώρα, γιατί μᾶς πλημμυρίζει ἡ εὐωδία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ποιὰ ἐπίγεια εὐωδία μπορεῖ νὰ συγκριθεῖ μ' αὐτή; Εἶπες, θεόφιλε, ὅτι γύρω μας ὑπάρχει θερμότητα ὅπως καὶ στὸ λουτρό. Κοίτα ὅμως! Τὸ χιόνι δὲν ἔλιωσε πάνω μας οὔτε στὴ γῆ ποὺ πατᾶμε. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι ἡ θερμότητα δὲν βρίσκεται στὴν ἀτμόσφαιρα, ἀλλὰ μέσα μας. Εἶναι αὐτὴ ποὺ μᾶς κάνει «τῷ πνεύματι ζέωντες» (Ρωμ, 12:1). Θερμαινόμενοι ἀπὸ αὐτὴ τὴ θερμότητα οἱ ἐρημίτες, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, δὲν φοβόταν τὴν παγωνιὰ τοῦ χειμῶνα. Ἐνιωθάνε νὰ ἦταν ντυμένοι μὲ ζεστὲς γοῦνες. Αὐτὸ συμβαίνει καὶ μὲ μᾶς τώρα, γιατί μέσα μας ἀναπαύεται ἡ θεία χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καθὼς εἶπε ὁ Κύριος: «ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἐντὸς ὑμῶν ἐστὶ» (Λουκ. 17:21). Ἀκριβῶς αὐτὴ ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ βρίσκεται τώρα μέσα μας καὶ μᾶς φωτίζει καὶ μᾶς θερμαίνει, εὐφραίνει τὶς αἰσθήσεις μας καὶ γεμίζει τὶς καρδιές μας. Νὰ τί σημαίνει νὰ βρίσκεται κανεὶς μέσα στὴν πληρότητα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος γιὰ τὴν ὁποία ὁ ἅγιος Μακάριος ὁ Αἰγύπτιος γράφει: «ἐγὼ ὁ ἴδιος εἶμαι γεμάτος ἀπὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα». Μ' αὐτὸ τὸ ἴδιο τὸ Ἅγιο Πνεῦμα γέμισε τώρα καὶ μᾶς τοὺς φτωχοὺς ὁ Κύριος. Δὲν νομίζω πῶς τώρα πιά θὰ ξαναρωτήσεις, φιλόθεε, μὲ ποιὸ τρόπο ἀποκτοῦν οἱ ἄνθρωποι τὴ χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος! Θὰ θυμᾶσαι τὴν ἀνέκφραστη εὐσπλαχνία τοῦ θεοῦ ποὺ μᾶς ἐπισκέφθηκε σήμερα;

— **Δὲν ξέρω, Γέροντα, ἂν μὲ ἀξιώσει ὁ θεὸς νὰ θυμᾶμαι τόσο ζωντανὰ καὶ καθαρὰ ὅσα ἔζησα σήμερα.**

— Ἐγὼ πιστεύω, ἀπάντησε ὁ στάρετς, ὅτι ὁ Θεὸς θὰ σὲ βοηθήσει νὰ κρατήσεις γιὰ

πάντα στή μνήμη σου αὐτὴ τὴ φανέρωση. Γιατί διαφορετικὰ δὲν θὰ ἀπαντοῦσε ἡ ἀγαθότητά Του τόσο γρήγορα στήν ταπεινὴ παράκληση τοῦ φτωχοῦ Σεραφεῖμ. Ἀκόμα δέ, γιατί ὅλα αὐτὰ δὲν δόθηκαν ἀποκλειστικὰ σὲ σένα μόνο, ἀλλὰ διὰ σοῦ σ' ὅλο τὸν κόσμο ὥστε καὶ ἐσὺ νὰ στερεωθεῖς στὸ δρόμο τοῦ Θεοῦ καὶ ἄλλους νὰ ὠφεληθεῖς. Ὅ,τιδήποτε, λοιπὸν φιλόθεε, ζητήσεις ἀπὸ τὸν Κύριο θὰ τὸ λάβεις ἀρκεῖ νὰ ἀποβλέπει στή δόξα τοῦ Θεοῦ καὶ στὸ καλὸ τοῦ πλησίον. Γιατί ὁ Θεὸς δὲν ξεχωρίζει τὸ καλὸ τοῦ πλησίον μας ἀπὸ τὴ δόξα Του. Ἀλλὰ καὶ ἂν ζητήσεις κάτι γιὰ προσωπικὸ σου ὄφελος μὴν ἀμφιβάλεις ὅτι θὰ σοῦ τὸ δώσει πρόθυμα ἀρκεῖ αὐτὸ ποὺ ζητᾷς νὰ εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖο. Σοῦ εἶπα καὶ σοῦ ἔδειξα στή πράξη ὅλα ὅσα ὁ Κύριος καὶ ἡ Παναγία Μητέρα Του θέλησαν νὰ σοῦ ποῦν καὶ νὰ σοῦ δείξουν μέσα ἀπὸ μένα τὸ φτωχὸ Σεραφεῖμ. Τώρα «πορεύου ἐν εἰρήνῃ». Ὁ Κύριος καὶ ἡ Παναγία ἄς εἶναι μαζί σου.

Ὅταν ξεκίνησα νὰ φύγω τὸ ὄραμα δὲν εἶχε σταματήσει. Ὁ Γέροντας βρισκόταν στήν ἴδια θέση ποὺ εἶχε στήν ἀρχὴ τῆς συνομιλίας μας καὶ τὸ Ἄρρητο Φῶς ποὺ εἶχα δεῖ μὲ τὰ μάτια μου συνέχιζε νὰ τὸν περιβάλλει».

Πηγή: agiazoni.gr